

Bemærkninger til forslaget

Som forslag B 76 fremsatte fremskridtspartiet 11. marts 1980 forslag til folketingsbeslutning om tilrettelæggelse af finanslovgivningen. Se Folketingstidende 1979-80 (2. samling), forhandlingerne sp. 6062 og 7578 samt tillæg A, spalte 4065. Vort forslag kom til udvalgsbehandling i finansudvalget, hvor forslaget blev mødt med megen forståelse og erkendelse af, at en bedre tilrettelægning af finanslovgivningen er tvingende nødvendig.

I et samråd i finansudvalget med finansministeren fik fremskridtsfolkene også det indtryk, at finansministeren var positiv over for forslaget. Dette afspejlede sig i den beretning om forslaget, finansudvalget afgav 10. juni 1980, hvori det hedder:

»Udvalget har indgående drøftet forskellige muligheder for at inddrage folketinget på et tidligere tidspunkt i den langsigtede styring af de offentlige udgifter.

Under et samråd har finansministeren erkendt behovet herfor og i denne forbindelse oplyst, at han vil gøre budgetoverslagene mere oplysende ved at lade dem indeholde aktuelle skøn over de påtænkte reserver. Derudover har han givet tilsagn om at overveje, dels om budgetrammerne kan fastlægges tidligere end nu, dels om man kan finde en form, hvorunder finansudvalget kan orienteres herom.

I udvalget har der herudover været ytre ønske om, at en sådan forelæggelse kunne blive ledsaget af en beslutning herom i folketinget.

Da dette spørgsmål imidlertid kræver nøje overvejelse, er udvalget indstillet på snarest at fortsætte drøftelserne herom med henblik på, at den fremtidige procedure kan fastlægges i løbet af efteråret 1980. Finansministeren har givet tilsagn om at være til rådighed for udvalget.

Udvalget opfordrer finansministeren til snarest at give udvalget forskellige modeller for, hvorledes folketinget kan inddrages i beslutninger vedørende rammerne for de næstfølgende finansår, herunder de fremgangsmåder, der benyttes i andre lande og i amterne og kommunerne.«

De skønne ord i finansudvalgets beretning medførte imidlertid kun, at finansministeren i et langt

notat – udvalgets bilag nr. 23/17 – blot kom med en »sludder for en sladder«, og derfor er det nu nødvendigt at genfremsætte beslutningsforslaget uændret, så folketinget kan pålægge finansministeren at fungere som ønsket af finansudvalget. Nedenstående bemærkninger er i øvrigt gentagelse af bemærkningerne fra sidste år – blot er årstallet ændret, da vi jo nu har brugt endnu et år af den kostbare tid.

Den afgørende årsag til katastroferne i dansk økonomi er, at de offentlige udgifter er alt for store i forhold til landets økonomiske bærekraft.

En af årsagerne til, at forholdene har udviklet sig så uheldigt, er, at folketingets indflydelse på finansloven er blevet for begrænset om følge af, at man stadig behandler finansloven som dengang den var en særdeles let overskuelig foreteelse, altså sådan at folketinget først træffer sine afgørelser om finanslovens indhold nogle få dage før finansåret begynder.

På så sent et tidspunkt føler et flertal af folketingets medlemmer sig mere eller mindre i en tvangssituation. Man kan ikke rigtig nå at ændre noget ved mere væsentlige ting.

Dertil kommer, at forberedelsen af finansloven har haft alt for kort tid. Der går ca. fire måneder fra forslagets fremsættelse til dets vedtagelse, og i disse fire måneder er der ofte lange perioder, hvor folketinget ikke kan arbejde effektivt med sagen på grund af ferie, folketingsvalg eller andet.

Den behandling, der foregår, sker hulter til bulter, hvor enkeltdetaljer og de store linjer blandes sammen.

Fra fremskridtsbevægelsens start har vi gjort opmærksom på disse forhold, og allerede før partiet kom i folketinget havde det udarbejdet et præcist forslag til undgåelse af de nævnte miserer. Så snart fremskridtspartiet havde opnået valg til folketinget, fremlagde vi i folketingets finansudvalg den 8. februar 1974 et detaljeret udformet og begrundet projekt til, hvordan problemerne skulle løses.

Imidlertid var alle de andre partier så kolossalt bedreviddende, og derfor blev vort forslag aldrig